08/08/2020

Κλυδωνιζόμενοι αλλά όχι καταποντιζόμενοι

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ομιλία στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Θ΄ Ματθαίου 9 Αυγούστου 2020 ((Ματθ. ιδ΄ 22-34)

Γράφει ο π. Αναστάσιος Στεριώτης

Θάρρος, πίστη και γενναιότητα χρειάζεται ο άνθρωπος για να μπορεί να είναι αληθινός και γνήσιος Χριστιανός. «Θαρσείτε και μη φοβείσθε», δηλαδή: έχετε θάρρος και μην αφήνετε τον φόβο να σας καταβάλει, μάς διδάσκει ο Σωτήρας στη σημερινή περικοπή, σώζοντας τον ολιγόπιστο Πέτρο.

Κάθε δοκιμασία που επιτρέπει ο Θεός, ίσως έχει άγιο και ωφέλιμο σκοπό για εμάς. Μας χαλυβδώνει πνευματικά, μάς καθιστά ανθεκτικούς και μάς ωθεί να προοδεύουμε στην αγάπη και στην υπομονή. Έτσι, μάς οδηγεί, τελικά, στην ουράνια χαρά και ευτυχία, γνωρίζοντας ότι δίπλα μας, παντοτινό συμπαραστάτη, έχουμε και θα έχουμε τον Χριστό.

Μια ανήσυχη και ανταριασμένη θάλασσα είναι η ανθρώπινη ζωή. Μια αρένα, όπου παλεύουμε με κάθε δοκιμασία: φτώχεια, αδικία, αλαζονεία, αρρώστια, κακία, συκοφαντία, κοινωνικές ταραχές και πόλεμοι. Η φουρτουνιασμένη θάλασσα, την οποία αντίκρισαν οι επιβαίνοντες στο πλοιάριο Απόστολοι, αποτελεί προεικόνιση των δοκιμασιών που θα συναντούσαν και των δυσκολιών του βίου τους. Όπως πάλεψαν με τα μανιασμένα κύματα, έτσι θα πάλευαν, για την αγάπη του Χριστού, με κάθε ισχυρό και αδίστακτο άρχοντα, με συκοφάντες, με διεφθαρμένους, με μοχθηρούς και κακόπιστους θεομάχους και χριστιανομάχους ανθρώπους. Με ανθρώπους, που ουδέποτε αδικήθηκαν από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, όμως -παρά ταύτα- Τον μίσησαν, διότι δεν άντεχαν να αντικρίζουν το εκτυφλωτικό φως του μεγαλείου Του. Επειδή η απαστράπτουσα χάρη Του τούς έκαιγε σαν φωτιά, κάνοντάς τους να νιώσουν την αθλιότητα και την υποκρισία τους, θέλησαν να Τον βλάψουν με κάθε τρόπο. Αρχικά Τον διέβαλαν και τον συκοφάντησαν και εν συνεχεία πέτυχαν τον ατιμωτικό θάνατό Του. Το ίδιο θα έκαναν και στους Αποστόλους Του.

Δυστυχώς, όλα αυτά συνέχισαν, ανά τους αιώνες, να συμβαίνουν και εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα. Κάθε πιστός και γνήσιος άνθρωπος γελοιοποιείται, συκοφαντείται, διώκεται και αδικείται κολυμπώντας διαρκώς μέσα σε μια θάλασσα ανθρώπινου μίσους. Ο δίκαιος θεωρείται άδικος, ο αγνός συκοφαντείται ως ρυπαρός, ο ανιδιοτελής δυσφημείται ως συμφεροντολόγος και υποκριτής. Όμως, το σκάφος της Εκκλησίας πορεύεται και ουδέποτε ναυαγεί. Σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο είναι ακλόνητος βράχος η Εκκλησία. Την πολεμούν και όμως νικά, την βρίζουν και γίνεται λαμπρότερη, δέχεται τραύματα, αλλά δεν καταρρέει, κλονίζεται από τα άγρια κύματα, αλλά δεν βυθίζεται. Ο πόλεμος του «κόσμου τούτου» θα είναι αδιάπτωτος και διαρκής. Σ’ εμάς εναπόκειται, λοιπόν, να παλέψουμε με δύναμη και θάρρος, κερδίζοντας έτσι τη χαρά και την ειρήνη του Χριστού. Γένοιτο!

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Ζακύνθου